

Arrest

nr. 205 570 van 20 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DOMS
Waversebaan 134/A
3050 OUD-HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DOMS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 februari 2011 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 7 juni 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 november 2012.

1.3. Op 20 maart 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er op dat moment in verzoekers regio van herkomst, Hassake in Syrië, sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

1.4. Op 18 juni 2013 werd verzoeker door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden wegens winkeldiefstallen.

Verzoeker werd op 18 februari 2014 door de Correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand (met uitstel gedurende 3 jaar) wegens verschillende winkeldiefstallen.

Op 3 juni 2015 werd verzoeker door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens verschillende winkeldiefstallen.

Verzoeker werd op 10 april 2017 door de Correctionele rechtbank te Leuven op verzet veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens verschillende winkeldiefstallen en een poging tot winkeldiefstal met geweld of bedreigingen.

1.5. Bij schrijven van 19 september 2017 verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken op basis van artikel 49/2, §4, tweede lid en artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet.

1.6. Verzoeker werd uitgenodigd voor gehoor op 29 november 2017 om hem de gelegenheid te geven de redenen aan te halen tot behoud van zijn status. Een maatschappelijk werker van de sociale dienst van het OCMW Leuven verzocht via e-mail van 27 november 2017 in verzoekers naam om uitstel van het gehoor omdat hij nog geen advocaat had kunnen raadplegen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen liet weten dat het gehoor niet kon uitgesteld worden daar een gehoor wordt gepland in functie van verschillende administratieve regelingen en het CGVS geen rekening houdt met de tussenkomst van een advocaat. Verzoeker daagde niet op voor het gehoor.

1.7. Op 24 januari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 2 mei 1985 in Hasake geboren. U bent een katholiek christen van Aramese origine. U werkte als arbeider voor twee afzonderlijke goudwinkels. Op een dag gaf een zekere M.(...) goud dat hij van zijn familie had gestolen in bewaring aan F.(...), uw collega in de goudwinkel. De werknemers van de goudwinkel werden hiervoor aansprakelijk gesteld. U werd gearresteerd en gefolterd. Na uw vrijlating vluchtte u naar Libanon. Hierdoor werd u net als uw collega's beschuldigd van medeplichtigheid aan diefstal. Toen het u duidelijk werd dat uw problemen in Syrië niet zouden overwaaien, besloot u verder te reizen naar Europa. U werd gearresteerd in Duitsland. Er werd u toen gevraagd of u asiel wilde indienen. Hierop antwoordde u dat u verder wenste te reizen naar België. U kwam hier aan op 24 februari 2011 en vroeg hier asiel aan op 25 februari 2011. Op 20 maart 2014 werd u het statuut van subsidiaire bescherming toegekend.

Op 18 juni 2013 werd u door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden wegens winkeldiefstallen.

Op 18 februari 2014 werd u door de Correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 maand (met uitstel gedurende 3 jaar) wegens verschillende winkeldiefstallen.

Op 3 juni 2015 werd u door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar wegens verschillende winkeldiefstallen.

Op 10 april 2017 werd u door de Correctionele rechtbank te Leuven op verzet veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens verschillende winkeldiefstallen en een poging tot winkeldiefstal met geweld of bedreigingen.

Op 20 september 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking

van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

B. Motivering

Op 20 maart 2014 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn.

Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Immers, er dient gewezen te worden op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 3 juni 2015 en het vonnis van de Correctionele rechtbank te Leuven van 10 april 2017.

Uit het vonnis van 3 juni 2015 blijkt dat u wegens het plegen van acht winkeldiefstallen tussen 24 juni 2013 en 3 mei 2014 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van één jaar. De rechter oordeelde: "De feiten van de tenlasteleggingen zijn **ernstig**. Beklaagde streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten. Winkeldiefstallen zijn een ware plaag en dienen te worden beteugeld. De Rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden en de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van beklagde. Beklaagde laat verstek zodat de rechtbank ook niet kan peilen naar zijn intenties op heden. Beklaagde werd eerder wegens diefstallen veroordeeld en heeft hieruit geen lessen getrokken. Een effectieve gevangenisstraf en een geldboete is gepast en beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf."

Uit het vonnis van 10 april 2017 blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 8 maanden wegens verschillende winkeldiefstallen en een poging tot winkeldiefstal met geweld of bedreigingen in de periode van 27 december 2014 tot 20 januari 2015. De Correctionele rechtbank te Leuven achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde (zie pagina 3-4 van het vonnis): "Wat de straftoemeting betreft moet rekening worden gehouden met **de ernst van de feiten en met de asociale persoonlijkheid en strafrechtelijk verleden van deze beklagde**. Door het plegen van dergelijke misdrijven wordt een belangrijk materieel nadeel berokkend aan onschuldige derden en deze handelswijze druist in tegen het sociaal bewustzijn en de openbare rust; Er werd een onveiligheidsgevoel gecreëerd en er werd een ernstig nadeel berokkend aan derden. Het behoort voor beklagde l.(...) een effectieve gevangenisstraf en geldboete op te leggen, zoals opgelegd in het verstekvonnis. Dit is de enige efficiënte manier om paal en perk te stellen aan dergelijke diefstallenplaag en om recidive te vermijden."

Uit de motivering en de strafmaat van de vonnissen van 3 juni 2015 en 10 april 2017 blijkt duidelijk dat het ernstige feiten betreffen.

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U kreeg de kans op 29 november 2017 gehoord te worden door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. U had echter nog geen advocaat kunnen raadplegen en vroeg daarom om uitstel van het gehoor. U werd ervan op de hoogte gebracht dat het gehoor niet kon worden uitgesteld. U koos ervoor niet te komen opdagen voor uw gehoor. Nochtans

werd in uw oproepbrief de aandacht gevestigd op het belang van uw aanwezigheid en dat indien u niet aanwezig kon zijn, u binnen de vijftien dagen na de geplande datum van het gehoor, per brief een geldige reden diende mee te delen die uw verhindering rechtvaardigt, maar ook de redenen die volgens u het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen. U hebt binnen deze termijn geen geldige redenen overgemaakt en hierdoor kan alleen op basis van de beschikbare elementen een beslissing worden genomen. Zoals hoger reeds werd toegelicht blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden dient te worden ingetrokken op grond van artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet de beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan derhalve niet als verwerende partij worden aangeduid. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 55/4 en 55/5/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, het motiverings- en proportionaliteitsbeginsel, betoogt verzoeker dat zijn subsidiaire beschermingsstatus ten onrechte werd ingetrokken. Hij voert aan dat voor de invulling van het begrip “ernstig misdrijf” de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest dd. 28/05/2015 (146.650) erop wijst dat UNHCR met betrekking tot de uitsluitingsgrond van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag een aantal factoren aangeeft ter indicatie of een misdrijf als ernstig kan worden beschouwd. De Raad stelt dat deze factoren naar analogie moeten worden toegepast voor de interpretatie van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de uitsluiting van subsidiaire bescherming. Volgens UNHCR is de kwalificatie als ‘misdrijf’ in de nationale strafwet irrelevant. Kleinere inbreuken komen niet in aanmerking. Volgens de Raad moet er rekening gehouden worden met de aard van de handeling, de werkelijke schade die werd aangericht, de aard van de procedure om de strafmaat te bepalen en de vraag of de meeste jurisdicties de handeling als een ernstig misdrijf aanzien. Voorbeelden hiervan zijn volgens UNHCR moord, verkrachting of een gewapende overval. Ook andere strafbare feiten kunnen een ernstig misdrijf uitmaken indien zij gepaard gaan met het gebruik van dodelijke wapens, ernstige letsels veroorzaken, het gaat om herhaaldelijk zwaar crimineel gedrag. Kleine diefstallen of het bezit van illegale drugs voor persoonlijk gebruik bereiken de drempel van artikel 1, F van de Vluchtelingenconventie echter niet. Verzoeker wijst erop dat hij werd veroordeeld wegens verschillende kleine winkeldiefstallen en dat het voornamelijk veroordelingen bij verstek betreft, waarbij het verstek en de diefstallen te wijten zijn aan zijn psychologische problematiek. Verzoeker stelt dat hij geen zware crimineel is en hij evenmin zwaar crimineel gedrag vertoont. Evenmin werden er ernstige letsels veroorzaakt, noch gingen de winkeldiefstallen gepaard met het gebruik van dodelijke wapens. Verzoeker is evenmin veroordeeld voor moord, verkrachting of gewapende overval. Hij meent dan ook

dat de in de bestreden beslissing aangehaalde feiten niet kunnen gekwalificeerd worden als een “ernstig” misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijgevolg zijn subsidiaire beschermingsstatus niet kon intrekken op basis van artikel 55/5/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voegt hier nog aan toe dat de ernst van het misdrijf dient afgewogen te worden tegen de gevolgen van de uitsluiting. Hij is van oordeel dat de bestreden beslissing niet proportioneel is aangezien het gepleegde misdrijf niet *per se* als een ernstig misdrijf kan worden beschouwd en dat de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag, zet verzoeker uiteen als volgt: *“Aangezien de richtlijnen van het UNHCR met betrekking tot artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag met betrekking tot de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus naar analogie moeten worden toegepast.*

Artikel 1, F, b) van het Vluchtelingenverdrag stelt dat iemand alleen kan worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus indien hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten.

Bijgevolg kan verzoeker niet uigesloten worden van de subsidiaire bescherming voor kleine (niet ernstige) misdrijven gepleegd in België.

De beslissing dd. 24/01/2018 dient dan ook vernietigd te worden.”

3.3. In wat als een derde middel kan worden beschouwd gaat verzoeker in op zijn medische toestand. Hij merkt op dat hij ernstige psychologische problemen heeft (geheugenproblemen). Hij is hiervoor onder begeleiding bij een psycholoog bij het MSOC Vlaams-Brabant (Het Veerhuis-Siddhartha VZW). Hij gaat sedert 2014 wekelijks op een medisch consult en heeft op regelmatige basis begeleidingsgesprekken. Verzoeker stelt ook medicatie te nemen. Verdere medisch-psychologische begeleiding hier in België is dan ook aangewezen. Dit is volgens verzoeker trouwens de reden waarom hij vaak vergeet dingen te betalen (en bijgevolg veroordeeld wordt voor winkeldiefstallen). Tevens is dit de reden waarom hij afspraken niet nakomt omdat hij gewoonweg niet beseft dat hij ergens aanwezig moet zijn. Verzoeker wenst dan ook zijn subsidiaire beschermingsstatus te behouden, waaronder hij o.a. zijn medisch-psychologische problematiek kan laten behandelen. In die zin vraagt verzoeker om met deze verzachtende omstandigheden rekening te houden.

3.4. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een attest van Het Veerhuis-Siddhartha vzw dd. 14 februari 2018 gevoegd, waaruit blijkt dat verzoeker in begeleiding is sinds 16 juli 2014.

3.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 3 juni 2015 en het vonnis van de Correctionele rechtbank te Leuven van 10 april 2017 duidelijk blijkt dat het ernstige feiten betreffen en (ii) hij de kans kreeg op 29 november 2017 gehoord te worden door het CGVS waarbij hij de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van zijn status doch hij ervoor koos niet te komen opdagen voor zijn gehoor en hij evenmin binnen de vijftien dagen na de geplande datum van het gehoor per brief een geldige reden die zijn verhindering rechtvaardigt heeft meegedeeld, noch de redenen die volgens hem het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

3.7. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet

ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielpcedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoering van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”*. Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan. (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109*).

3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 18 juni 2013, op 18 februari 2014, op 3 juni 2015 en op 10 april 2017 werd veroordeeld voor diverse winkeldiefstallen. Het betrof de diefstal van een handtas, een sjaal, twee flessen whisky, een tros bananen en diverse verzorgingsproducten zoals scheermesjes, shampoo, conditioner, deodorant, tandpasta, zeep, bodymilk enz.

Hoewel verzoekers daden als laakbaar en verwerpelijk kunnen bestempeld worden, is de Raad *in casu* en rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, waaronder verzoekers problematiek waarvoor hij sinds juli 2014 wekelijks op medisch consult gaat en op regelmatige basis begeleidingsgesprekken heeft zoals blijkt uit het als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde attest van Het Veerhuis-Siddartha vzw, van oordeel dat de door verzoeker gestelde daden niet kunnen worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet en aldus niet in aanmerking kunnen worden genomen om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° van de

Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 20 maart 2014 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omdat er op dat moment in zijn regio van herkomst, Hassake in Syrië, sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst thans zodanig zou gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dat in hoofde van verzoeker nog steeds een nood aan internationale bescherming aanwezig is blijkt overigens uit het in de bestreden beslissing krachtens artikel 57/6 eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet verstrekte advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *“Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”* Dienvolgens wordt aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS